

Overzicht van stemmingen in de Tweede Kamer

afdeling **Inhoudelijke Ondersteuning**

aan De leden van de vaste commissie voor Justitie en Veiligheid

datum 8 september 2020

Betreffende wetsvoorstel:

35367

Wijziging van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek in verband met het invoeren van een bedenktijd door het bestuur van een beursvennootschap

Eindstemming wetsvoorstel

Het wetsvoorstel is op 8 september 2020 aangenomen door de Tweede Kamer.

Voor: SP, PvdA, GroenLinks, PvdD, DENK, 50PLUS, Krol, Van Kooten-Arissen, D66, VVD, SGP, CDA, ChristenUnie en PVV.

Tegen: FVD en Van Haga.

Aangenomen en overgenomen amendementen

Artikel I, onderdeel A

14 (Paternotte) over het openen van de rechtsgang bij de Ondernemingskamer Amsterdam voor alle aandeelhouders die kunnen agenderen in een algemene vergadering van aandeelhouders

De indiener wil met dit amendement bereiken dat de rechtsgang bij de Ondernemingskamer Amsterdam (OKA) openstaat voor alle aandeelhouders die ook kunnen agenderen in een algemene vergadering van aandeelhouders (AVA). De agendering van ontslag van een bestuurder kan immers aanleiding zijn voor het invoeren van de bedenktijd, en de enige remedie in geval de aanvrager meent dat de bedenktijd onrechtmatig is ingeroepen vormt het voorleggen van de oproeping aan de OKA.

Het wetsvoorstel voorziet in een bijzondere rechtsgang bij de OKA om de bedenktijd te beëindigen. Deze rechtsgang staat in het wetsvoorstel open voor aandeelhouders die ten minste 3% van het geplaatst kapitaal vertegenwoordigen. Deze 3% is weliswaar het wettelijk maximum als drempel voor agenderingsrecht, statutair kunnen ondernemingen van dit percentage afwijken. Veel grote Nederlandse beursgenoteerde ondernemingen,

Amendementen zijn in volgorde van stemming - op artikelnummer - weergegeven: allereerst de aangenomen en/of overgenomen amendementen, vervolgens de verworpen of ingetrokken amendementen en tenslotte eventuele moties. Vervangen amendementen zijn d.m.v. een → aangegeven: bijv. 7 → 8 → **20**. Amendement nr. 7 is vervangen door amendement nr. 8, dat op zijn beurt vervangen is door amendement nr. 20. De vette notatie van het stuknummer geeft aan dat dit het definitieve amendement is. De stemmingslijsten worden gemaakt op basis van de ongecorrigeerde draad van de vergadering.

datum 8 september 2020

blad 2

waaronder bijvoorbeeld Ahold Delhaize, ASML, Philips en KPN, hebben een lagere agenderingsdrempel van 1% in de statuten staan. In het geval van voornoemde bedrijven zou bijvoorbeeld voor beleggers als pensioenfondsen ABP (bij Ahold Delhaize, ASML en KPN) en Zorg en Welzijn (bij ASML en Philips) mogelijk wél een voorstel kunnen agenderen voor een AVA waardoor een bedenktijd wordt ingeroepen, maar deze inroeping niet kunnen betwisten bij de OKA. De indiener acht het wenselijk aandeelhouders die statutair gelijke rechten hebben ook in de wet gelijke rechten te geven.

Het voorstel beoogt daarom de gang naar de OKA voor het aanvechten van de bedenktijd open te stellen voor die aandeelhouders die statutair agenderingsrecht hebben bij de betreffende vennootschap.

Aangenomen. Voor: GroenLinks, DENK, 50PLUS, Krol, D66, de VVD, de SGP, het CDA, de ChristenUnie, de PVV en Van Haga.

Artikel I, onderdeel A

13 (Van den Berg en Bruins) over het schrappen van een verwijzing in het voorgestelde artikel 114b

Artikel 2:114b lid 4 BW biedt aandeelhouders met een belang van ten minste 3% de mogelijkheid om de Ondernemingskamer te verzoeken de bedenktijd te beëindigen. In samenhang daarmee is artikel 2:349a lid 1 BW van overeenkomstige toepassing verklaard.

Dit brengt met zich mee dat de Ondernemingskamer het verzoek "met de meeste spoed" moet behandelen en dat iedere belanghebbende een verweerschrift kan indienen tot een door de Ondernemingskamer bepaald tijdstip voorafgaand aan de aanvang van de behandeling. Dit verhoudt zich niet goed met de doelstelling van dit wetsvoorstel.

Die doelstelling is immers om het bestuur van een beursvennootschap meer tijd en rust te gunnen voor de inventarisatie en weging van de belangen van de onderneming en haar stakeholders. Juist ook bij deze gerechtelijke procedures is het (wederom) van belang dat de vennootschap voldoende tijd en ruimte krijgt om te komen tot een ordentelijke afweging en beoordeling van de situatie en een gepaste en gefundeerde reactie daarop voor te bereiden. Daarom wordt voorgesteld de verwijzing naar "behandeling met de meeste spoed" te schrappen. De rechter kan, met inachtneming van de omstandigheden van het geval, waaronder het belang om het bestuur tijd en rust te gunnen, een termijn bepalen tussen het moment van indiening van het verzoek en de (verdere) behandeling daarvan.

Aangenomen. Voor: SP, de PvdA, GroenLinks, de PvdD, DENK, 50PLUS, Van Kooten-Arissen, D66, de VVD, de SGP, het CDA, de ChristenUnie en de PVV.

Artikel I, onderdeel A

15 (Van Gent) over het nog meer in lijn brengen van het wetsvoorstel met een passage van het regeerakkoord over de bedenktijd

Het onderhavige wetsvoorstel strekt tot uitvoering van de in het regeerakkoord opgenomen passage om een bedenktijd van maximaal 250 dagen voor beursvennootschappen in te voeren. De indiener stelt voor het wetsvoorstel nog meer in lijn te brengen met de passage van het regeerakkoord. In het regeerakkoord is opgenomen dat de bedenktijd niet kan worden ingezet "in combinatie met beschermingsconstructies van bedrijven zelf, zoals de uitgifte van preferente aandelen of prioriteitsaandelen". Dit amendement strekt ertoe het wetsvoorstel beter te laten aansluiten bij deze tekst, zodat

datum 8 september 2020

blad 3

een onredelijke stapeling van beschermingsmaatregelen wettelijk wordt tegengegaan. Bovendien wordt op deze manier tegemoetgekomen aan de voorlichting van de Afdeling advisering van de Raad van State (hierna: de Afdeling) over de Europeesrechtelijke aspecten van de bedenktijd. In haar voorlichting concludeert de Afdeling dat een bedenktijd het vrije verkeer van kapitaal en vestiging kan belemmeren en dat mede met het oog op de Europeesrechtelijke vereisten van noodzaak en proportionaliteit verzekerd moet worden dat een bedenktijd alleen wordt ingeroepen wanneer dat strikt noodzakelijk is en dat het daarbij ook van belang is de verhouding tot andere beschermingsconstructies te bezien.¹ Op die manier wordt voorkomen dat de bedenktijd een ongerechtvaardigde belemmering van het vrije verkeer van kapitaal en vestiging kan vormen. In het geval dat een beursvennootschap al over eigen beschermingsconstructies beschikt, is het in veel gevallen niet strikt noodzakelijk dat de beursvennootschap ook nog de wettelijke bedenktijd kan inroepen.

In het wetsvoorstel is reeds geregeld dat vennootschappen die gebruik maken van de mogelijkheid die artikel 2:359b, lid 1, onderdeel a, BW biedt (de *no frustration rule*), behoudens in de situatie bedoeld in artikel 359b lid 4, geen beroep kunnen doen op de bedenktijd. Verder is in de toelichting opgemerkt dat beschermingsmaatregelen zich in vele schakeringen kunnen voordoen en dat het nodig is dat de rechter maatwerk kan verrichten (zie MvT, p. 18, 19). In lijn met het regeerakkoord wordt een bepaling aan de wet toegevoegd dat vennootschappen die eigen beschermingsconstructies hebben ingezet die naar hun aard, doel en strekking overeenkomen met het doel van de bedenktijd, aanleiding geven tot beëindiging van de bedenktijd. Gekozen is voor de termen 'doel, aard en strekking' van de bedenktijd, aangezien beschermingsmaatregelen in vele schakeringen voorkomen. Daarbij is het aan de rechter om aan de hand van het doel, de aard en de strekking – in onderlinge samenhang bezien – van de voorliggende maatregel te beoordelen of er sprake is van een in een concreet geval met de bedenktijd onverenigbare maatregel die aanleiding moet geven voor beëindiging van de bedenktijd.²

Men kan denken aan vennootschappen die:

- in het verleden een optie tot het verkrijgen van zogenoemde beschermingspreferente aandelen hebben toegekend aan een onafhankelijke stichting of een andere rechtspersoon en deze rechtspersoon de optie (geheel of gedeeltelijk) heeft uitgeoefend;
- aandelen hebben geplaatst bij een onafhankelijke rechtspersoon (een zogenoemd administratiekantoor) en vervolgens hebben meegewerkt aan de uitgifte van certificaten van aandelen. Hierbij geldt wel de voorwaarde dat de onafhankelijke rechtspersoon de mogelijkheid moet hebben benut om geen stemvolmachten toe te kennen aan de houders van certificaten van aandelen in de in artikel 2:118a lid 2 BW genoemde situaties. Het gaat daarbij onder meer om vijandige overnamesituaties en situaties waarin naar het oordeel van de onafhankelijke rechtspersoon uitoefening van het stemrecht door een houder van certificaten wezenlijk in strijd is met het belang van de vennootschap en de daarmee verbonden onderneming;
- de zogenoemde responstijd op grond van *best practice* bepaling 4.1.7 van de Nederlandse corporate governance code hebben ingeroepen.

Of deze maatregelen in een concrete casus onverenigbaar zijn met de bedenktijd, zal telkens door de rechter moeten worden beoordeeld, aan de hand van de aard, het doel en

¹ Voorlichting Afdeling advisering van de Raad van State d.d. 29 juni 2018, p. 14 (Bijlage bij Kamerstukken II 2018/19, 29 752, nr. 12) en Advies van de Afdeling advisering van de Raad van State d.d. 10 oktober 2019 (Kamerstukken II 2019/20, 35 367, nr. 4, p. 2).

² Vgl ook hetgeen is opgemerkt in de MvT, p. 18, 19.

datum 8 september 2020

blad 4

de strekking van de maatregel.³

Indien bij een vennootschap deze of vergelijkbare maatregelen actief zijn die naar aard, doel en strekking overeenkomen met het doel van de bedenktijd en het bestuur besluit de bedenktijd in te roepen, kan een of meer houders van aandelen die bij het inroepen van de bedenktijd alleen of gezamenlijk tenminste drie honderdste gedeelte van het geplaatste kapitaal vertegenwoordigen, de ondernemingskamer van het gerechtshof Amsterdam verzoeken om de bedenktijd op te heffen. De ondernemingskamer wijst dit verzoek toe als bij het inroepen van de bedenktijd een of meer maatregelen actief zijn die naar aard, doel en strekking met de bedenktijd overeenkomen en deze maatregelen niet binnen een redelijke termijn – te denken valt aan een week – na schriftelijk verzoek van een aandeelhouder zijn beëindigd of opgeschort. De voorwaarde van een schriftelijk verzoek en de gestelde redelijke termijn geven de vennootschap de mogelijkheid om een rechtsgang te voorkomen en beogen daarmee ook de werklast van de rechter te beperken. Van opschorting van een beschermingsmaatregel is bijvoorbeeld sprake als de houders van de prioriteitsaandelen openbaar hebben aangekondigd af te zien van hun bijzondere rechten inzake de zeggenschap in de vennootschap. Of wanneer een beschermingsstichting openbaar heeft aangekondigd geen gebruik te zullen maken van de stemrechten verbonden aan de beschermingspreferente aandelen.

Aangenomen. Voor: GroenLinks, DENK, Krol, D66, de VVD, de SGP, het CDA, de ChristenUnie en Van Haga.

Artikel I, onderdeel A

11 → 18 (Van den Berg en Paternotte) over het aanvangstijdstip voor de bedenktijd in het geval van een agenderingsverzoek

De bedoeling van het wetsvoorstel (en het regeerakkoord) is altijd geweest dat een beursgenoteerde onderneming die op de Algemene Vergadering van Aandeelhouders (AVA) te maken krijgt met voorstellen voor een fundamentele strategiewijziging een bedenktijd van maximaal 250 dagen kan inroepen, mits deze het kapitaalverkeer niet raakt. Daarom is in het voorgestelde Artikel 2:114b lid 5 terecht bepaald dat de bedenktijd pas ingaat als "de dag na de dag waarop het openbaar bod is uitgebracht". Dan gaan immers de wettelijke termijnen lopen waarbinnen het bod daadwerkelijk gestand kan worden gedaan.

In het geval waarin aandeelhouders een verzoek doen om een voorstel tot benoeming, schorsing of ontslag te agenderen heeft dat pas daadwerkelijk gevolg als ook een algemene vergadering van aandeelhouders bijeen moet worden geroepen. Dat kan echter bij een beursvennootschap slechts worden afgedwongen door aandeelhouders die minimaal 10% van de aandelen houden en een machtiging van de rechter verkrijgen die toetst of sprake is van een redelijk belang bij de oproeping (zie voor dit alles Artikelen 2:110 en 2:111 BW). Als de rechter het verzoek afwijst (bijvoorbeeld vanwege het ontbreken van een 'redelijk belang') dan is het verzoek daarmee vervallen. Wijst de rechter het verzoek toe dan moet met de inachtneming van de wettelijke oproepingstermijn (van 42 dagen) een algemene vergadering bijeen worden geroepen. Gelet op de rechtsgevolgen (het daadwerkelijk moeten bijeen roepen van de algemene vergadering) is dan redelijk dat het moment van het verzoek ook het aanvangsmoment van de bedenktijd is.

Dat is fundamenteel anders als het gaat om een verzoek om agendering ingevolge Artikel 2:114a BW dat ook wordt genoemd in het in dit wetsvoorstel vermelde Artikel 2:114b lid 2

³ Zie ook de voorlichting van de Raad van State en het advies van de Commissie vennootschapsrecht.

datum 8 september 2020

blad 5

sub a. Dat betreft aandeelhouders die geen 10% van de aandelen hebben en dus geen algemene vergadering kunnen afdwingen. In dat geval heeft een agenderingsverzoek tot benoeming, schorsing of ontslag geen gevolg, met dien verstande dat dit pas bij de volgende door het bestuur (of commissarissen) bijeengeroepen reguliere vergadering hoeft te worden geagendeerd (mits het voorstel 60 dagen voorafgaande aan zo'n reguliere vergadering is gedaan. Er is dus pas sprake van rechtsgevolg op het moment van de oproeping van de algemene vergadering. Artikel 2:114b lid 5 BW moet derhalve worden aangepast ter verduidelijking van het feit dat wanneer er sprake is van een agenderingsverzoek als bedoeld in artikel 2:114b lid 2 sub a, de 250 dagen bedenktijd niet aanvangt na de indiening van dat verzoek, maar op de uiterste datum waarop overeenkomstig artikel 114a een verzoek als bedoeld in lid 2 onder a voor de eerstvolgende algemene vergadering moet zijn ontvangen.

Als de voorgestelde wettekst niet wordt aangepast, kan een activistische aandeelhouder op ieder willekeurig moment gedurende het jaar een agenderingsverzoek indienen en op die wijze eigenhandig de 250 dagen bedenktijd laten starten zonder dat er sprake van is dat die aandeelhouder(s) daadwerkelijk enige bevoegdheid tot oproeping hebben. Het bestuur en de raad van commissarissen zien daarmee de bedenktijd dus volkomen nutteloos worden. Ongeacht het moment waarop het bestuur de bedenktijd inroept, is de 250 dagen termijn dan namelijk al gaan lopen. Ter illustratie, elke – al of niet activistische - aandeelhouder zou uit puur tactische overwegingen na afloop van de jaarlijkse algemene vergadering reeds een agenderingsverzoek kunnen indienen, puur en alleen om de 250 dagen termijn reeds van start te laten gaan en te laten verlopen voordat daadwerkelijk een situatie ontstaat waarin een bestuur op de bedenktijd een beroep wil doen. Doet vervolgens zich een situatie voor die een bestuur redelijkerwijs kan beoordelen als in strijd met het belang van de onderneming en alle betrokkenen, dan is het wapen van de bedenktijd haar al uit handen geslagen. Deze praktijk zal zich elk jaar kunnen herhalen door het sturen van een eenvoudig briefje door elke aandeelhouder die dit verkiest.

Als gevolg van het feit dat de bedenktijd dan niet langer geldt, zal de bevoegdheid van de algemene vergadering om een bestuurder of commissaris te benoemen, schorsen of ontslaan niet langer opgeschort zijn, waardoor de betreffende aandeelhouder dit pressiemiddel om invloed uit te oefenen op de strategie dus ook weer volledig tot zijn beschikking heeft op die volgende jaarlijkse algemene vergadering.

Om dit fundamentele effect te voorkomen en te zorgen dat al of niet activistische aandeelhouders niet middels strategisch gedrag de werking van de bedenktijd volledig teniet doen, moet het aanvangstijdstip voor de bedenktijd in het geval van een agenderingsverzoek aanvangen bij het moment waarop overeenkomstig artikel 114a een verzoek als bedoeld in lid 2 onder a voor de eerstvolgende algemene vergadering moet zijn ontvangen.

Aangenomen. Voor: SP, de PvdA, GroenLinks, de PvdD, DENK, 50PLUS, Van Kooten-Arissen, D66, de SGP, het CDA, de ChristenUnie, de PVV en Van Haga.

Artikel I, onderdeel A

12 (Van den Berg en Bruins) over een verduidelijking voor gevallen waarin er meerdere gronden zijn waarop de bedenktijd kan worden ingeroepen

Dit amendement brengt een verduidelijking aan voor gevallen waarin er meerdere gronden zijn waarop de bedenktijd kan worden ingeroepen, namelijk wanneer er een verzoek tot ontslag wordt ingediend én er een vijandig overnamebod wordt gedaan. Het is dan aan het

datum 8 september 2020

blad 6

bestuur van de vennootschap om te bepalen in welk geval de bedenktijd wordt ingeroepen. Er kan slechts één bedenktijd tegelijk actief zijn. Er moet geen onduidelijkheid bestaan over situaties waarbij er al een bedenktijd had kunnen worden ingeroepen, (bijvoorbeeld wanneer er een verzoek tot ontslag is ingediend) maar dit niet is gedaan, en er ook een vijandig overnamebod wordt gedaan.

Artikel 2:114b lid 2 formuleert de twee hoofdsituaties waarin een bedenktijd kan worden ingeroepen: (a) overeenkomstig artikel 2:114b lid 2 sub a bij een agenderingsverzoek van een aandeelhouder inzake de benoeming, schorsing of het ontslag van een bestuurder/commissaris, of een daarmee verband houdende statutenwijziging, danwel (b) overeenkomstig artikel 2:114b lid 2 sub b bij een vijandig bod.

Het behoeft verduidelijking dat de situaties als geformuleerd in sub a en sub b aparte gevallen zijn met een daarmee corresponderende eigen termijn en aanvangstijdstip. Denkbaar is dat de situaties zich beiden voordoen.

Ter illustratie: als er een vijandig bod wordt uitgebracht, begint de dag erna de 250 dagen bedenktijdtermijn te lopen, ongeacht of de bedenktijd ook daadwerkelijk wordt ingeroepen. Wanneer 100 dagen daarna een agenderingsverzoek wordt ingediend en de bedenktijd nog niet is ingeroepen vanwege het bod, zal voor die situatie een nieuwe termijn moeten gaan lopen. Het is dan niet zo dat die betreffende bedenktijdtermijn ineens wordt ingekort met 100 dagen, omdat er als gevolg van het bod reeds een termijn was gaan lopen, terwijl de bedenktijd niet was ingeroepen. Uiteraard geldt hetzelfde ook andersom. Als de bedenktijdtermijn is gaan lopen in verband met een verzoek tot benoeming, schorsing of ontslag en er wordt nadien een openbaar bod gedaan dat naar de overtuiging van bestuur en commissarissen niet in het belang is van de onderneming en de daarbij betrokkenen, dan kan het niet zo zijn dat de bedenktijd met betrekking tot dat bod ineens geheel of gedeeltelijk reeds blijkt te zijn vervallen indien de bedenktijd niet is ingeroepen.

Aldus zou de voor het agenderingsverzoek benodigde bedenktijd onterecht worden ingekort en bovendien geen recht worden gedaan aan de doelstelling van dit wetsvoorstel om het bestuur van de vennootschap meer tijd en rust te gunnen voor de inventarisatie en weging van de belangen van de onderneming en haar stakeholders.

Om de redenen als geschetst dient artikel 2:114b lid 5 te worden aangepast zoals voorgesteld met dit amendement.

Aangenomen, Voor: SP, de PvdA, GroenLinks, de PvdD, DENK, 50PLUS, Krol, Van Kooten-Arissen, D66, de VVD, de SGP, het CDA, de ChristenUnie, de PVV en Van Haga.

Invoeging Artikel 1A

7 (Van der Lee) over een evaluatie na 5 jaar

Dit amendement regelt dat de wet wordt geëvalueerd en dat binnen vijf jaar deze evaluatie aan de Kamers wordt gezonden.

Aangenomen. Voor: SP, de PvdA, GroenLinks, de PvdD, DENK, 50PLUS, Krol, Van Kooten-Arissen, D66, de VVD, de SGP, het CDA, de ChristenUnie, de PVV en Van Haga.

datum 8 september 2020

blad 7

Verworpen, ingetrokken en/of vervallen amendementen

opschrift en beweegreden

Artikel I, onderdeel A

9 (Alkaya) over het inroepen van de bedenktijd door de OR

Het wetsvoorstel rust bestuurders van beursgenoteerde ondernemingen uit met de mogelijkheid om zich, middels een bedenktijd, te weren tegen activistische aandeelhouders en vijandige overnames die de langetermijnwaardecreatie van de onderneming bedreigen. Volgens de indiener dient niet alleen het bestuur van de onderneming, maar dienen ook de werknemers, vertegenwoordigd door de ondernemingsraad, de bedenktijd te kunnen inroepen. Werknemers zijn immers het meeste van alle partijen binnen de onderneming gebaat bij het voortbestaan van de onderneming en van hun werkplek. Daarom wijzigt dit amendement het wetsvoorstel zodanig dat niet alleen het bestuur van de onderneming, maar ook de ondernemingsraad de bedenktijd kan inroepen. Wel dient de Raad van Commissarissen in te stemmen met inroepen van de bedenktijd, zoals ook het geval is wanneer de Raad van Bestuur de bedenktijd inroept. Ongeacht of de bedenktijd door het bestuur of de ondernemingsraad is ingeroepen, kan de bedenktijd beëindigd worden door het bestuur na goedkeuring van de ondernemingsraad, dan wel door de ondernemingsraad, en dient dit te worden goedgekeurd door de Raad van Commissarissen.

Verworpen. Voor: SP, de PvdA, GroenLinks, de PvdD, DENK, 50PLUS, Van Kooten-Arissen en de PVV.

Artikel I, onderdeel A

10 (Alkaya) over instemming van de OR voor beëindiging van de bedenktijd

Het wetsvoorstel rust bestuurders van beursgenoteerde ondernemingen uit met de mogelijkheid om zich, middels een bedenktijd, te weren tegen activistische aandeelhouders en vijandige overnames die de langetermijnwaardecreatie van de onderneming bedreigen. Het bestuur kan besluiten de bedenktijd voortijdig te beëindigen indien het van mening is dat het voldoende zicht heeft op de effecten op de stakeholders en het een afweging van deze belangen heeft gemaakt. Hiervoor heeft het de instemming van de Raad van Commissarissen nodig.

De indiener is van mening dat ook de ondernemingsraad dient te worden betrokken bij de vraag of de bedenktijd al dan niet eerder dient te worden beëindigd. Het is immers niet uitgesloten dat de belangen van de bestuurders en die van de werknemers niet overeenkomen. Aangezien de werknemers het meest afhankelijk zijn van het voortbestaan van hun onderneming en hun werkplek, regelt dit amendement dat zij dienen in te stemmen alvorens het bestuur de bedenktijd kan beëindigen.

Verworpen. Voor: SP, de PvdA, GroenLinks, de PvdD, DENK, 50PLUS, Van Kooten-Arissen en de PVV.

Artikel I, onderdeel A

8 (Van der Lee) over dat over het boekjaar waarin de bedenktijd wordt ingeroepen er geen bonussen aan bestuurders en commissarissen kunnen worden uitgekeerd

Het wetsvoorstel regelt dat het met redenen omklede besluit van het bestuur tot het inroepen van de bedenktijd onderworpen is aan de goedkeuring van de raad van commissarissen indien deze aanwezig is. Door het inroepen van de bedenktijd zijn de

datum 8 september 2020

blad 8

bestuurders en commissarissen voor een periode van maximaal 250 dagen van overheidswege beschermd tegen schorsing of ontslag door de algemene vergadering. In het bezoldigingspakket van een bestuurder of commissaris van een beursvennootschap is in de regel een risicopremie verdisconteerd voor het mogelijke ontslag door de algemene vergadering.¹ Deze risicopremie zou tijdelijk moeten vervallen op het moment dat het bestuur (na goedkeuring door de raad van commissarissen) de bedenktijd inroept: bestuurders en commissarissen kunnen in die periode immers niet worden geschorst of ontslagen door de algemene vergadering. Het onderhavig amendement regelt daarom dat over het boekjaar waarin de bedenktijd wordt ingeroepen er geen bonussen aan bestuurders en eventueel commissarissen kunnen worden uitgekeerd. Beoogd wordt om op deze wijze een extra prikkel in te bouwen om te voorkomen dat bestuurders (na goedkeuring door de raad van commissarissen) de wettelijke bedenktijd te lichtvaardig inroepen. Onder een bonus wordt in dit amendement hetzelfde verstaan als in het reeds bestaande artikel 2:135 lid 6 BW: het niet vaste deel van de bezoldiging waarvan de toekenning geheel of gedeeltelijk afhankelijk is gesteld van het bereiken van bepaalde doelen of van het zich voordoen van bepaalde omstandigheden. De bonus kan worden uitgekeerd in de vorm van geld (cash), of in de vorm van opties of aandelen of andere op aandelen gebaseerde bezoldigingscomponenten.² In de regel worden – mede gelet op best practice bepaling 3.3.2 uit de corporate governance code³ – geen bonussen aan commissarissen van Nederlandse beursvennootschappen toegekend. In de praktijk is er een klein aantal vennootschappen bekend waarbij commissarissen kunnen participeren in een aandelen(optie)regeling van de vennootschap. Daarom zijn ook eventuele bonusuitkeringen aan commissarissen onder de reikwijdte van dit amendement gebracht.

¹ Zie bijvoorbeeld F.S. Peters en A.F. Wagner, 'The Executive Turnover Risk Premium', *The Journal of Finance*, 2014/4, p. 1529-1563.

² Zie ook Kamerstukken 2009/10, 32 512, nr. 3, p. 8.

³ Best practice bepaling 3.3.2 luidt als volgt: "Aan een commissaris worden bij wijze van beloning geen aandelen en/of rechten op aandelen toegekend".

Verworpen. Voor: GroenLinks, de PvdD, DENK, 50PLUS, Van Kooten-Arissen en de PVV.

Moties

16 (Nijboer c.s.) over het opnieuw beperken van financiële prikkels voor bestuurders bij overnames

Aangenomen. Voor: SP, de PvdA, GroenLinks, de PvdD, DENK, 50PLUS, Van Kooten-Arissen, D66, het CDA, de ChristenUnie en de PVV.

17 (Nijboer c.s.) over ontmoedigen van kwartaalrapportages en stimuleren van loyaliteitsaandelen

Aangenomen. Voor: SP, de PvdA, GroenLinks, de PvdD, DENK, 50PLUS, Van Kooten-Arissen, het CDA, de ChristenUnie en de PVV.